

ת"פ 1826/08 - מדינת ישראל נגד אמג'ד עוז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-08-1826 מדינת ישראל נ' עוז

בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-బבלי¹
מאשימה מדינת ישראל
בഅמצאות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
נאשם אמג'ד עוז
ע"י ב"כ עוז אבנر בן אישטי

גמר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ביום 3.5.21 במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתוב אישום מתחוקן. על פי עובדות הנטען, הנאשם פנה ל.ב. וניסה לשכנע אותה לחזור בה מתלוונה שהגישה במשטרה בנוגע למעשה מגונה שביצע בה אחין שלו. הנאשם הציע ל.ב. שיפטו את העניין ביניהם כי חש פן "הסיפור יגדל, יהיה בלגנים במשפטה". עוד במסגרת השיחה ביניהם, הנאשם הציע ל.ב. שיטים את האחין במעצר בית למשך חודשיים ושילם לה 100,000 ל.

2. על פי בקשת ב"כ הנאשם, נשלח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير בעניינו. שירות המבחן נתקUSH לחזון גם את שאלת הרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 28.4.22 פורטו בהרחבה קורות חייו של הנאשם, בן 28, רוק המתגורר בבית משפחתו. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן שאיפה להתקדמות ולהתפתחות אישית ומקצועית והביע חשש שתוצאות ההליך הנוכחי עשויות להקשוט על כך. בנוגע לעבירה הנוכחיית, הנאשם מסר שבני משפחתו ביקשו ממנו שיסיע משומם שהוא דובר עברית, והוא לא ידע על מה התלוינה המתלוינה. לדבריו, עשה זאת מתוך רצון לעזור למבחן ומתחזק תחושת מחויבות ואחריות כלפי בני משפחתו, אך הוא הכיר בטעות שעשה והצער עליה.

4. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבחור חיובי בעל מערכת ערכים נורמטיבית שהairoע בו הורשע מהוות חריג להתנהגותו היומיומית התקינה, ונעשה מתחן צורך פנימי להוכיח את עצמו מול בני משפחתו. עוד התרשם שירות המבחן מכך שההליך הפלילי הנוכחי המחייב לנאים את חומרת ההתנהגות הבעיתית והדבר מהוות גורם מרתקע מפני הסתבכות נוספת לפוללים. לאור כל זאת, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו, שכן הדבר עשוי לפגוע הן בעובדות הקיימת כמאבטח והן בעובדות בעtid, לאור שayette להtag'is למשטרת ישראל או לשירותי הכבאות וההצלה. עוד המליץ שירות המבחן על הטלת צו שירות לתועלת הציבור שיבוצע בפיקוחו.

עמוד 1

5. **ב"כ המאשימה** ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו בעת ביצוע העבירה - שמירה על הליך משפטי תקין, הגעה לחקירה האמת ואף שמירה על שלום הציבור. לדבריה, פוטנציאלי הנזק במקרים אלה הוא גבוה מושם שהדבר עשוי להרטיע מ탈ונות בעבירות מיוחד. גם בעניינו, הנאשם המשיך וניסה לשכנע את המתлонנת על אף סירובה ועל כן מדובר בעבירה חמורה לשיטתה. היא עתרה ב"כ המאשימה למתחם שנע בין מספר חדשני עבודות שירות לבין שנת מסר בפועל. בתוך המתחם, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מספר חדשני עבודות שירות וענישה נלוית. לדבריה, לפחות יש לשקל שנהנתם נעדך עבר פלילי, הוא הודה במשיו ולקח עליהם אחריות, ובתקיר נאמר שמדובר באירוע חריג לאורח חייו. לחומרא צוין שמהתקיר עללה שהנתן לא השכיל להתמודד בדרך נורמטיבית עם סיטואציה של לחץ מצד בני משפחתו, דבר העשו להיות גורם סיכון להישנות עבירות בעתיד. לאור חומרת העבירה נתען שלא ניתן להימנע מהרשעה.

6. **ב"כ הנאשם** אמר שהנתן כלל לא ידע שמדובר במעשה מגונה וחשב שמדובר בסכסוך בין ילדים, ואם היה יודע - לא היה מנסה לגרום למצלונות לסתת מתלוננתה. עוד ציין שכשהבין הנאשם שהדרך להוכיח זאת תהיה על ידי העדת המתlonetta, בחר להודות ולהסוך זאת ממנה שכן לדבריו "היא סבלה מספיק". עוד חזר ב"כ הנאשם על התרשומות החשובות של שירות המבחן ועל הקביעה שמדובר באדם נורטטיבי שושאף לקדם את חייו. באשר לבקשתו להימנע מהרשעה ציין שלאחר שהורשע הנאשם לא הצליחו לו לחזור לעבוד כמאבטחה והדבר מעיד על פגיעה ממשית וקונקרטית במקור פרנסתו.

7. **הנתן** לקח אחריות על מעשיו וציין שלא ידע את כל הסיפור וشفעל מתוך לחץ שהפעילו עליו בני משפחתו.

דין והכרעה

אי הרשותה

8. אקדמי ואומר, שמצאתו לקבל את טענות ב"כ הנאשם ולבטל את הרשותה הנתבע.

9. סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 מורה כך: "הרשות בית המשפט את הנאשם, ולפניהם מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשותה, או למצוות כי הנאשם יתן התcheinות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, אלא הרשותה, רשאי הוא לבטל את הרשותה ולמצוות כאמור."

10. בהחלט כתוב (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל נב(3) 337 (1997)**) נקבע כך בנוגע לאי הרשותה:

"תכליתו של סעיף 71א לחוק, כפי שהוא משתקפת גם מן ההיסטוריה החוקיתית שלו, דומה אפוא לתקילת סעיף 1 לפיקודת המבחן, המאפשר, כאמור לעיל, להטיל מבחן ללא הרשותה. מטרת שני אמצעים אלה הינה שיקומית. ואולם,_CIDOU, שיקומו של הנאשם - הגם שהוא מהו שיקול מהותי לציבור כולל עניין בו - הינו אך אחד משיקולי הענישה, שאלו מיתוספים שיקולים אחרים הנובעים מAPOPIA של העבירה. אכן, עונשתו של הנאשם היא אינדיידואלית, ובית-המשפט בוחן עניינו של כל הנאשם ונאשם והוא קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרעתה הרבים, ובנסיבות שקורבן אינם הפרט אלא הציבור כולו אף

הוקעת מעשי העבירה - בצוירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבר או על שיקומו של הנאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית אפילו בהצטבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה מסוימים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל.

11. עוד יש לתת את הדעת לדברים הבאים:

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאים האינדיבידואלי, לנטיותיו האישיות המיעילות, ולהשפעת הרשעה על חייו, ועל סיכוי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת הרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עצמותה - האם, בנסיבות המיעילות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכת הכללי, באופן שהgam שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשותו בדין" (שם, פסקה 11)."
לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007)

12. בעניינו, מצאתי שהנאשם הוא אדם נורמלי, בעל מערכת ערכים חיובית ובועל שאיפות רבות בנוגע לחיזי ולעתידו. מתקייר שירות המבחן ומדובר ב"הנאשם והנאשם עצמו בפניו ניתן לראות שהעבירה בה הורשע מהוותה מעידה חד פעםית שאינה משקפת את דפוסי התנהגותו והתנהלותו היומיומיים. עם זאת, ניכר שההרשעה כבר משפיעה על חי' הנאשם, ופגעתה בעבודתו. התרשםתי שההיליך הפלילי הותיר את חותמו בנאשם ומהוותה גורם מרתק ובסיבות אלה מצאתי לבטל את הרשותו. זאת, גם נוכח העובדה שהוכחה בפני שההרשעה אכן פגעה בעבודתו, בהתאם לדרישות ההחלטה (ראו, למשל, רע"פ 2768/18 **שורי סיון נ' מדינת ישראל** (ນבו 12.06.2018); רע"פ 174/18 **אלכסנדר שלפמן נ' מדינת ישראל** (ນבו 09.01.2018)).

13. לאור כל האמור לעיל, **אני מורה על ביטול הרשותו של הנאשם.**

14. הנאשם ירצה 100 שעות של"צ, וזאת בהתאם לתקנית שירות המבחן. הנאשם יחל בראצי במשך 30 ימים מיום קבלת התכנית. הנאשם מזוהה שאו ריצוי השל"צ יגרור הפקעתו והטלת עונש חלופי תחתיו. כמו כן יתכן וההרשעה תושב על כנה.

מצורנות תשלוח החלטה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ה' تموز תשפ"ב, 04 يول' 2022, בהעדן הצדדים.